

Xi Jinping tilbyder Den Arabiske Liga »Win-Win«-samarbejde omkring »Ét bælte, én vej«-projektet

21. januar, 2016 – Kinas præsident Xi Jinping talte i dag, efter sit historiske besøg i Teheran og Riyadh, til Den Arabiske Liga i Kairo. Han tilbød fred og udvikling, bakket op af konkrete hjælpepakker, investeringer, lån og fælles projekter til en samlet værdi af mere end \$55 milliarder. Tilbuddet gjaldt hele regionen, inkl. Palæstina. CCTV sendte talen live med simultanoversættelse til engelsk, mens andre kinesiske tv-kanaler havde arabiske oversættelser.

Xi begyndte med ordene, at Kina »tror på håb og tilskynder det med fred« og holdt hele talen inden for rammerne af »Ét bælte, én vej«-politikken. Xi sagde, at nøglen til at overvinde udfordringer er at fremskynde udviklingen. »Krisen i Mellemøsten stammer fra manglende udvikling, og i sidste ende vil løsningen afhænge af udvikling, som grunder i alles velfærd og værdighed. Det er et ræs mod uret og en kamp mellem håb og skuffelse. Kun, når unge mennesker kan leve et fuldendt liv i værdighed og udvikling, kan håbet vinde deres hjerter. Kun således vil de frivilligt afvise vold, ekstremisme og terrorisme.« Han fortsatte, »Udenforstående nationer kan ikke påtvinge dem løsninger. Kina søger ikke en »stedfortræder« [søger ikke at udnytte andre nationers geostrategiske placering for egen, snæversynede vindings skyld, -red.]. I stedet tilbyder Kina en »Win-Win«-strategi for alle lande i regionen på basis af fælles interesser, sagde han. Han refererede også til de uretfærdigheder, der begås mod det palæstinensiske folk og understregede Kinas opbakning til en

tostats-løsning med grænserne fra 1967 som grundlag. Det blev bakket op af 50 millioner yuan (\$7,6 million) til Palæstina.

Xi beskrev fire områder, hvor forholdet mellem Kina og de arabiske lande skal styrkes:

1) Terrorisme og ekstremisme: Han understregede, at årsagen ikke kan isoleres til et enkelt land eller en enkelt religion. »Vi må behandle symptomerne, men også årsagerne.« Derfor har Kina skabt et forskningsinstitut i Kina omkring en kinesisk-arabisk reform, hvortil 100 »berømtheder« fra mellemøstlige religiøse institutioner vil blive inviteret. Kina vil også yde \$300 millioner til at hjælpe arabiske myndigheder med at bekæmpe terrorisme.

2) Strukturelle ændringer, innovation og fremme af »olie-plus«-handelsforbindelser. Kina ønsker et samarbejde, der inkluderer langtidskontrakter på køb af olie så vel som samarbejde omkring innovation. Han sagde, at »Kinas investeringer skifter til det høje gear«, og at fokus vil være på eksport af produktion samt transport.

3) Samarbejde om energikapacitet, og anvendelse af Kinas fremskridt mht. udvikling af effektive industrier, så som produktion af biler, for at skabe arbejdspladser i den arabiske verden. Xi refererede til en investering på \$15 millioner, der netop var blevet underskrevet i Egypten, \$10 millioner i lån til udbygningen af produktionskapaciteten i arabiske lande, \$20 millioner til højteknologisk industri i De Forenede Arabiske Emirater og Qatar samt \$10 millioner til andre projekter. Kina og de arabiske stater har også etableret et uddannelsescenter til fredelig anvendelse af kernekraft og ren energi.

4) Kulturel udveksling med grundlag i fælles respekt for andre kulturer. Dette samarbejde skal føre til, at man opdager »flere områder, hvor man gennem 'Ét Bælte, én Vej' kan skabe 'Win-Win'-samarbejde.« Kina har inviteret 100 arabiske lærde

og eksperter og inviterer 1000 unge, arabiske ledere til at besøge Kina. De vil også invitere partnere til at udforme 10.000 stipendier og 10.000 praktikpladser i Kina. I et andet projekt vil Kina og de arabiske stater lancere et »Silkevejs-oversættelsesprogram«, der skal oversættelse 100 arabiske og 100 kinesiske, klassiske bøger til det andet sprog. Xi sagde at »den kinesiske og de arabiske civilisationer har hver deres system og egenskaber, men de indeholder begge menneskehedens fælles idealer om og bestræbelser på at skabe udvikling og fremskridt, og de er begge forkæmpere for værdier som beskedenhed, fred, tilgivelse, tolerance og selvbeherskelse.

Helga Zepp-LaRouche, Xi Jinping, Schiller Instituttet og rapporten om Den Nye Silkevej omtalt i arabisk avis

21. januar 2016 – Al-Ittihad, en avis fra de Forenede Arabiske Emirater, udgav en inspirerende klumme om Kinas præsident, Xi Jinpings besøg i Saudi Arabien, Egypten og Iran, skrevet af Mohammed Aref, videnskabelig og teknologisk rådgiver. Han forklarede i den sammenhæng at denne nye, visionære politik kommer fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet.

Klummen, som bærer overskriften »Kinas 51. århundrede« (jf.

Kinas historie), giver et malerisk og spændende billede af præsident Xis tur til området. Den forklarer, hvor meget vægt Kina lægger på Den Nye Silkevej og den økonomiske udvikling, som landet har erklæret som sin politik.

Aref udgav i 1997 som den første arabiske journalist en helsides anmeldelse af *EIR's* oprindelige rapport om Den Eurasiske Landbro i dagbladet *Al-Hayat*, som har base i London, for hvilket han dengang var videnskabsredaktør.

Aref skriver i den nye artikel, efter at have tilbagevist argumenterne for, at Kinas økonomi er for nedadgående: »Kina er ved at trække nye linjer på verdenskortet, landet er ved at reducere antallet af kontinenter fra syv til seks ved at forene Europa og Asien. Som kineserne siger: 'De, der vil erobre verden og forme den efter deres eget ønske, vil aldrig få medgang.' (Tao Te Ching 29) Og det var, hvad Kinas udenrigsminister udtrykte i et dokument, udgivet sidste uge, der fremlagde retningslinjerne for Kinas forhold til Mellemøsten. Der hedder det, at Silkevejen, som forbandt Kina og den arabiske verden for 2000 år siden, skal genoplives. Kinas visdom er en vej, som, ligesom Silkevejen, forbinder de enorme, kontinentale landmasser, vi kalder Asien og Europa, og som strækker sig imellem Stillehavets, Det Indiske Oceans og Atlanterhavets kyster via infrastruktur, der vil fremme landbrug, industri, handel, teknologi, videnskab og kultur.«

Aref konkluderer med følgende afsnit:

»'Den Arabisk-Asiatiske Landbro; Silkevejens bankende hjerte'. Sådan lød titlen på min rapport fra 1997 i en af Londons aviser. Dengang havde jeg aldrig forestillet mig, at dette projekt, som blev udformet af Schiller Instituttet, faktisk ville blive taget op af Kina, og at den kinesiske præsident ville tage det med sig til det arabiske område denne uge. I september fejrede Beijing udgivelsen af den kinesiske oversættelse af [*EIR's* rapport, -red.] »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den arabiske oversættelse af

rapporten bliver udgivet i første uge af februar og er redigeret af Hussein Askary, et irakisk[/svensk, -red.] medlem af Schiller Instituttet, grundlagt af Helga Zepp-LaRouche. Hun er i Kina kendt som 'Silkevejsladyen', fordi hun banede vejen for Den Nye Silkevej ved at organisere hundreder af konferencer og videnskabelig-politiske seminarer, og var ifølge den kinesiske videnskabsmand Deng Yifan den, der 'etablerede ideen om Den Eurasiske Landbro som et værktøj til at forhindre krig'. Helga Zepp-LaRouche og Kina er begge ligesom kvinden, hvorom det i det kinesiske ordsprog lyder: 'Selvom stilheden er eftergivende, overvinder kvinden altid manden gennem stilhed' og det andet ordsprog: 'En mægtig nation må ligesom en flod ligge lavest; dér mødes alt under himlen. Den må være en kvinde' (begge Tao Te Ching 61).

Klummen kan findes på
www.alittihad.ae/wajhatdetails.php?id=87966

Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen! Af Helga Zepp-LaRouche

Dette nye koncept for relationer mellem nationerne er en virkeliggørelse af det samme, højere plan som i coincidentia oppositorum, modsætningernes sammenfald, der kom til udtryk i Nicolaus af Cusas skrift De Pace Fidei, som han skrev som

respons til Konstantinopels fald i 1453. Det er ideen om, at der i skabelsesordenen findes et højere niveau og en højere sandhed, hvor modsætninger kan overvindes. Denne tankegang er også til stede i den konfucianske filosofi i Kina i form af »Himlens Mandat«, alt imens den i den europæiske, humanistiske filosofi er udtrykt i ideen om naturret, som er ideen om, at der findes naturlove (universelle love), der sluttelig også er virksomme i menneskehedens anliggender, og som mennesker må holde sig til, hvis de ønsker at eksistere på længere sigt.

Download (PDF, Unknown)

Den kinesiske præsident Xi Jinping i Egypten understreger den historiske relation mellem de to landes kulturer

20. januar 2016 – Præsident Xi Jinping ankom til Egypten for andel del af sit besøg i Mellemøsten. Egypten var det første mellemøstlige land, med hvilket Kina i 1956 etablerede diplomatiske relationer, som nu kan fejre 60 år. Det egyptiske besøg vil understrege betydningen af de kulturelle, så vel som de politiske bånd. Præsident Xi vil deltage i et kulturelt arrangement med præsident el-Sisi ved det historiske Luxortempel, der daterer sig tilbage til 1400 f.Kr. 2016 er blevet udnævnt til Egyptisk-Kinesisk Kulturår.

Præsident Xi har også skrevet en artikel, der blev udgivet i

avisen *Al Ahram* i tirsdags. Heri understregede han de historiske, kulturelle bånd. »Både Kina og Egypten er oldgamle civilisationer. Venskabelige relationer mellem vore folk går tilbage til oldtiden. For mere end 2000 år siden sendte det kejserlige hof under Kinas Handynasti gesandter til Alexandria. Den antikke Silkevej var et bånd, der knyttede de to sider sammen«, skrev Xi. I artiklen understregede han også sine personlige bånd til Egypten, som han besøgte for 16 år siden, og hvordan han, med reference til Nilen, lærte, »hvordan egypterne udnyttede oversvømmelserne til landbrugsproduktion«. Han understregede de tætte bånd, der er etableret med præsident el-Sisi, og bemærkede med tilfredshed præsident el-Sisis deltagelse i mindefestlighederne i anledning af 70-året for Anden Verdenskrigs afslutning, sidste år i Beijing. Xi bemærkede mødet mellem Zhou Enlai og Gamal Abdul Nasser ved Bandung-konferencen i kampen mod kolonialisme og overherredømme. Dette førte senere til oprettelsen af diplomatiske relationer mellem de to lande.

»Kinas relationer med Egypten markerede begyndelsen af vores relationer med arabiske nationer og er indikerende for højden og varmen i de kinesisk-arabiske relationer«, skrev Xi. »I mere end seks årtier har det kinesisk-arabiske venskab og samarbejde undergået en historisk transformation, og vi har vundet megen værdifuld erfaring. På trods af forandringer i den internationale situation respekterer de to sider hinanden og behandler hinanden som ligeværdige og har handlet som hinandens ven, broder og partner. Vi har et fælles, forpligtende engagement over for win-win-samarbejde og fælles udvikling. Uanset tingenes foranderlighed har fælles interesser og bæredygtig udvikling altid været en fælles stræben for begge sider. Vi respekterer hinandens samfundssystemer og udviklingsvej og har fremmet en dialog mellem civilisationer. Kinesisk-ægyptisk interaktion og samarbejde i årenes løb ledes af principperne om gensidig tillid, gensidig assistance, gensidig gavn og gensidig fremgang.« Her understregede præsident Xi også betydningen af

projektet 'Ét bælte, én vej'[1] og bemærkede, at begge sider har udarbejdet en handlingsplan for dette projekts virkeliggørelse.

Xi påpegede også behovet for at skabe et fredeligt Mellemøsten. »Kina og arabiske lande må forsvare regional fred. Verden kan ikke være et fredeligt sted, hvis der er ustabile forhold i Mellemøsten. Et studie af historien viser, at magtanvendelse aldrig er den rette løsning på problemer, og logikken bag nulsums-mentalitet og vinderen-tager-alt er ikke i overensstemmelse med tidens krav. Den sikreste vej til at finde den størst mulige fællesnævner mellem forskellige parters interesser er at søge konsensus og vise forståelse og være imødekommende. Som altid vil Kina forsat støtte fredsprocessen i Mellemøsten. Kina støtter oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat med fuld suverænitet, baseret på grænsen fra 1967 med Østjerusalem som hovedstad. Kina vil yde flere offentlige tjenesteydelser og samarbejde med Egypten og andre arabiske lande for at garantere fred og stabilitet i Mellemøsten«, skriver Xi.

Foto: Traditionelle kinesiske lamper skal udsmykke templet i Luxor til den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Luxor, Egypten, onsdag, den 20. januar 2016.

[1] Se: [Kinas politik for Ét bælte, én vej er nøglen til fred og fremgang i Eurasien og Mellemøsten](#)

januar 2016: OECD's William White: "Det er værre end i 2007"

Med formand Tom Gillesberg

Video i 2 dele. Her er playlisten:

Lyd:

Tysklands general Kujat: Hårdt brug for en Marshall- plan som generel strategi for Syrien

20. januar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-2005) og Stabschef for Tysklands Forbundshær (2000-2002), afsluttede sine bemærkninger på talkshowet »Under den Linden« på Phoenix TV den 18. jan. med en appel til omsider at udarbejde en altomfattende strategi for Syrien for at drive Islamisk Stat ud, og han understregede behovet for en genopbygningsstrategi i lighed med Marshall-planen. General Kujat optrådte på programmet sammen med regeringens rådgiver i terrorisme, Guido Steinberg.

Studieværten bad general Kujat om en afsluttende erklæring, der adresserede den kendsgerning, at deres diskussion havde demonstreret manglende udsigter, der således skabte et vakuum,

som terroristerne udnyttede.

Her følger en oversættelse af general Kujats bemærkninger:

»Jeg må selvfølgelig komme tilbage til det, jeg sagde før. Terroristerne ser selvfølgelig, at vi ikke har en, jeg vil bruge konceptet, altomfattende strategi, til hvilken ville høre, f.eks., en økonomisk genopbygningsplan, en Marshall-plan for denne region og lignende ting. Det er meget synligt. Og det, som hr. Steinberg netop sagde med, at USA er faldet bort som en stabiliserende faktor, men det kan ændre sig. Amerikansk politik er kendt for pludselige skift. Det kan ændre sig igen, men i øjeblikket har det været sådan siden 2003 [Irakkrigen], og Europa alene kan ikke udfylde denne rolle. Det har vi set. Vi så bare til i mange år, mens flygtningene fra Syrien samledes i Libanon og Jordan. Vi har så at sige fulgt katastrofen her fra tribunen, og vi var ikke engang i stand til at forudse konsekvenserne af dette for vort eget land, for ikke at tale om at udvikle i det mindste en idé om, hvordan man kunne skabe en mere stabil situation. Og man må desværre sige, at dette fører til de resultater, der er kommet frem her i vores diskussion, at man bliver frustreret, fordi man ikke kan komme med en omfattende løsning, eller nogen som helst form for løsning, for man ser kun selektive tilgange, reaktioner, krisestyring, og så, når det faktisk allerede er for sent. Det er det store underskud i vores vestlige politik; det er især også et underskud i europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik, og især et underskud i den tyske udenrigs- og sikkerhedspolitik, den største og økonomisk stærkeste magt i Europa.«

Debat om genopbygning af Syrien er, omend langsomt, kommet i gang

15. januar 2016 – Det ene afgørende aspekt, som er helt udeladt i de fleste medier og den offentlige dækning af flygtningsespørgsmålet – nemlig spørgsmålet om at lancere et økonomisk/infrastrukturelt genopbygningsprogram for Syrien – er langsomt ved at komme i gang i Tyskland, Østrig og Schweiz.

De respektive initiativer er stadig meget begrænset, men er et skridt i den rigtige retning. Der må komme meget mere, og det må sættes på dagsordenen for forhandlingerne om en våbenhvile i Syrien i Wien, der genoptages den 25. januar.

I Tyskland har udviklingsminister Gerd Müller gentagne gange, og atter ved årets slutning, opfordret til et forceret program på 10 milliarder euro, hvor mindst halvdelen af □□dette beløb skal bruges af EU i Syrien, Jordan, Libanon og Tyrkiet til programmer for faglig uddannelse, skoleundervisning, lægehjælp og infrastrukturel genopbygning. Der er imidlertid ikke sket meget, med undtagelse af en særlig udbetaling fra Müllers ministerium på 140 mio. euro til at støtte UNHCR-programmer i de nævnte fire lande.

Udenrigsministeriet og den tyske udenlandske tjeneste for akademiske uddannelser (DAAD) har lanceret et program, "Ledere for Syrien", for henved 300 unge syrere, udvalgt blandt 5.000 ansøgere, og som vil blive optaget på tyske universiteter og modtage stipendier til at gennemføre deres studier.

Et lignende program er undervejs i Schweiz, hvor et tværpolitisk initiativ inden udgangen af □□januar i det nationale parlament vil fremlægge et forslag om lancering af et stipendieprogram for unge syrere: det understreges, at disse udgifter vil betale sig selv ind, når disse syrere

vender tilbage til deres land for at hjælpe med genopbygningen. Her er det interessant, at det schweiziske initiativ henviser til en nylig undersøgelse foretaget i Østrig af arbejdsmarkedstjenesten (AMS) blandt ca. 1.000 flygtninge fra flere lande, og som viser, at procentdelen af unge syrer, der har kvalifikationer på gymnasie- og universitetsniveau, er høj, og højere blandt kvinder med 36 % end blandt mændenes 21 %.

Resultaterne af undersøgelsen er blevet rapporteret i mange medier i Tyskland, Østrig og Schweiz i de sidste par dage.

I den østrigske hovedstad Wien præsenterede AMS og den nationale Marshallplan-fond i går en opfordring til en "EU-Marshallplan for Syrien", der – som fondens præsident Wolfgang Petritsch sagde – bør indledes nu, selv om en våbenhvile for Syrien endnu ikke er blevet forhandlet. Planen vil henvende sig til unge syrere med erhvervskvalifikationer såvel som med gymnasiale og universitetskvalifikationer.

Foto: fra Kobane i det nordlige Syrien.

Artikel i saudisk avis af Xi Jinping opfordrer til win-win-samarbejde om Ny Silkevejspolitik

19. januar 2016 – Xi Jinping ankom i dag til Saudi Arabien på et todages besøg, før han rejser videre til Iran og Egypten på

en rejse, der har til formål at intervenere imod briternes fremprovokering af en krig mellem sunni og shia. Før han ankom til Riyadh, offentliggjorde Xi en artikel i den saudiske avis Alriyadh med titlen, »Vær gode partnere for fælles udvikling«. Besøget kommer blot få dage efter at Kina offentliggjorde sit første dokument om »Arabisk Politik«, der fremlagde Kinas intention om at forlænge konceptet med Silkevejen ind i Sydvestasien.

Xis artikel nævner ikke Iran eller faren for krig, men fokuserer på Kinas venskab og handelsforbindelser med saudierne – Kina er Saudi Arabiens tredjestørste handelspartner, og Saudi Arabien er Kinas største kilde til import af olie.

»For over 2000 år siden«, skrev han, »rejste utallige kamelkaravaner fra de to sider langs med den antikke Silkevej. Diplomatiske udsendinge fra Seljuk-imperiet besøgte Kina under Tangdynastiet. Zheng He, Kinas muslimske søfarer under Mingdynastiet, rejste til Jeddah, Mecca og Medina, og han beskrev dem som paradisiske steder, hvor folk levede i fred og harmoni. De kinesiske og islamiske civilisationers interaktioner, og at de gensidigt lærte af hinanden, er en vigtig del af historien om udvekslinger mellem civilisationer.«

Xi sagde, at de to nationer bør »huske på de kinesisk-saudiarabiske relationers strategiske natur ... Lad os smede et win-win-partnerskab til gensidig gavn og fælles udvikling«, og han understregede »rumfart, fredelig anvendelse af atomkraft og bæredygtig energi ... Vi håber og har tiltro til, at Saudi Arabien, med sin placering ved 'Bæltet og Vejens' vestlige korsveje, vil blive en vigtig deltager, bidragsyder og modtager af dette initiativ«.

Foto: Den kinesiske præsident ankommer til Saudi Arabien.

USA: Chuck Hagel langer ud efter Obamas "Assad må gå"-mentalitet

15. januar 2016 – Ifølge *Defense News* langede den tidligere amerikanske forsvarsminister Chuck Hagel under en tale i onsdags i det nordatlantiske råd ud efter Obamaregeringen. "Vi har ladet os blive indfanget og lammet i vores Syrien-politik med erklæringen om, at "Assad må gå", sagde han og bemærkede, at Rusland og selv Iran begge har givet udtryk for, at de var villige til at samarbejde med USA imod ISIS, såfremt USA ville droppe politikken med regimeskift. Men, sagde Hagel, "der kan ikke, og vil ikke være nogen mulighed for en afgørelse eller løsning, før der er en stabil platform. Stabilitet i den forstand, at situationen er stabil nok til, at den kan tages til det næste niveau, hvor man forsøger at udrede, hvad det er, der foregår."

"Det er klart, at det indebærer samarbejde med Rusland", fortsatte Hagel. "Jeg mener, at det betyder samarbejde med iranerne. Jeg tror ikke, man vil se nogen mulighed for stabilitet i Mellemøsten, før russerne, iranerne, USA og de arabiske nationer tager del i det." Han tilføjede, at Assad i sidste instans vil træde tilbage, men "Det bør ikke binde os til alt muligt andet."

"Assad har aldrig været vores fjende. En brutal diktator? Ja. Der er mange brutale diktatorer derude. Jeg går ikke ind for brutale diktatorer. Men vi burde have lært fra Saddam Hussein og Gaddafi, at man kan fjerne en brutal diktator, men man må

hellere forstå, hvad man får til gengæld”, sagde Hagel. ”Lad os komme frem til denne stabile platform.”

**RADIO SCHILLER den 18. januar
2016:**

**Nedsmeltningen af det
transatlantiske finanssystem:
Opbyg den fysiske økonomi**

Med formand Tom Gillesberg:

**Kinas politik for Ét bælte,
én vej er nøglen
til fred og fremgang i**

Eurasien og Mellemosten

Kina er mere end rede til at investere i den form for afgørende infrastruktur, der ville opbygge det eurasiske område som en zone med fred, stabilitet og fremgang. Men Europa må rette op på sig selv, hvilket betyder at dumpe briterne, og at dumpe de britiske agenter som Schäuble, og som driver Europa hen imod en intern konflikt og imod kaos. Hvis Europa falder ned i kaos og kollaps, i særdeleshed i sammenhæng med det europæiske banksystems fallit, og Mellemosten forvandles til en zone med permanent krig i den islamiske verden, mellem sunni og shia, mellem arabere og persere, så vil man få et masseslagteri i hele Eurasien; koncentreret i den transatlantiske del og med en forlængelse ind i Mellemosten, og udsigten til eurasiske fremgang vil blive dræbt.

Download (PDF, Unknown)

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største

renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettognet; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Download (PDF, Unknown)

**Kina responderer til
præsident Obamas årlige**

Tale til Den amerikanske Kongres – hans sidste

14. januar 2016 – Kinas officielle regeringsavis *Xinhua* udgav i dag en respons til præsident Obamas årlige tale til Den amerikanske Kongres, af en af sine journalister, Liu Si.

»Tirsdagens svanesang for Barack Obamas præsidentskab var ikke imponerende«, skrev han, »ud over hans højtravende retorik – 'De forenede Stater er den mest magtfulde nation på Jorden'«.

Liu Si henviste til Obamas tema om »forandring« for syv år siden, men der var ikke mange forandringer som resultat: »For det første er der de to krige i Afghanistan og Irak, som Obama lovede at afslutte, da han tiltrådte i 2009. Dernæst er der indsatsen for en fredsproces mellem Israel og Palæstina.« I stedet ser vi »flere problemer i Mellemøsten – et samfund i forfald, endeløse konflikter, utallige flygtninge, opkomsten af Islamisk Stat og en fredsproces, der negligeres.« Han bemærker, at »militære aktioner ikke vil udrydde terrorister, med mindre Det Hvide Hus forfølger en anden orientering i sin udenrigspolitik og militærstrategi.«

Om Kina siger Liu Si, at »Obama i talen understregede, at det vil blive USA snarere end Kina, der vil fastsætte reglerne i Asien, i kontrast til Kinas idé om, at Stillehavet er stort nok til både at imødekomme Kina og USA«.

Han konkluderer: »Uanset, hvor meget Washington længes efter sine 'gode, gamle dage', må det konfrontere den kendsgerning, at verden hastigt bevæger sig mod en multi-polær verden, og den falske stolthed med 'Amerika er førende i verden' vil blot vise sig kontraproduktiv i USA's interaktioner med resten af verden.«

Den umiddelbart forestående, alvorlige fare for folkemord

Leder fra LaRouchePAC, 15. januar 2016 – USA og verden står over for en umiddelbart forestående, alvorlig fare. Præsident Obamas Årlige tale til den amerikanske Kongres demonstrerede, at han er totalt ude af kontrol, sagde Lyndon LaRouche i dag. Talen var et komplet falsum, og enhver, der accepterer Obamas løgne, lægger USA åben for den totale ødelæggelse. På vegne af briterne er Obama rede til at sprænge USA totalt i luften. Denne mulighed er umiddelbart forestående. Spørgsmålet om Wall Street skal i realiteten dække over den kendsgerning, at USA som helhed gøres klar til folkemord. Dette er den britiske politik for folkemord, og den nuværende Pave er blevet grundigt narret ind i denne britiske intrige, hvis formål er folkemord.

Det er ikke bare Obama, der udfører drabene; Obama er blot førerhunden. Det er briterne – Det britiske Imperium.

Og selvfølgelig er folk bange; men de er måske ikke bange nok. Men hvorom alting er, så må vi sige, hvad vi skal sige.

Dette er hemmeligheden bag den massive COP21 »klimaforandringskonference« i Paris i november-december sidste år, med dens skønsmæssigt 50.000 deltagere, der repræsenterede 196 nationer. Men det var ikke muligt at nå frem til en bindende aftale – hvad var da konferencens formål? Formålet var en massiv erklæring om en plan for dette folkemord. Det var en samling af tropperne til det planlagte »store drab«. Det var Dødedansen.

Og samme Paves encyklika fra maj 2015 med et krav om, at menneskeheden skulle ofres for »klimaet«, var nøjagtig det

samme. Denne Pave er kommet ind under britisk styrelse og kontrol; han bliver brugt i en britisk operation. Han begår forbrydelser.

Verdensomspændende terrorangreb udført af ISIS, som det britisk-saudiske yngel, det er, er præcis det samme – som vi så det i Paris, i Californien og nu i Jakarta – sidstnævnte som det første ISIS-angreb i Sydøstasien. Bombeangrebet den 12. jan. i Istanbul, Tyrkiet, hvis regering, der er kontrolleret af det Muslimske Broderskab, er venligtsindet over for ISIS, var særlig skummelt. Ofrene var tyske turister, og de tyske massemedier har åbenlyst kastet tvivl over den tyrkiske regerings redegørelse for deres undersøgelse. Tysk fjernsyn siger, at der »ingen beviser« er for den tyrkiske regerings påstand om, at de skulle have dræbt 200 ISIS-kæmpere over grænsen i Syrien som gengældelse.

Fremstødet for folkemord er rettet direkte mod det transatlantiske område. Det ledsages af den britiske trussel om at ødelægge Asien gennem krig. Det er, hvad Obama foretager sig i det vestlige Stillehavsområde; dette bliver totalt forstået af ruserne.

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gillesberg den 14. januar 2016

1 time 28 min.:

Eller klik her

Putin i interview: Rusland er villig til at samarbejde, men andre vil ikke

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er altid gavnlige. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i nabolands territorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler, ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin, at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?«

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet

pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

**RADIO SCHILLER den 11. januar
2016:**

**Nordkoreas prøvesprængning//
Köln banegård//**

**Nyt paradigme for
menneskeheden**

Med formand Tom Gillesberg

Endnu et Læger uden Grænser-hospital bombet i Yemen

10. januar 2016 – Mindst fire mennesker er blevet dræbt i et missilangreb i dag på en Læger uden Grænser-facilitet i Razih i det nordlige Yemen, med endnu mange flere sårede. Raquel Ayora, LuG's operationelle direktør, sagde, at, som i alle tilfælde, »bliver alle krigsparterne, inklusive den saudisk-ledede koalition, som standardpraksis informeret om GPS-koordinaterne for de hospitalsfaciliteter, hvor LuG arbejder, og vi er i konstant dialog med dem for at sikre, at de forstår, hvor alvorlige de humanitære konsekvenser af konflikten er, samt behovet for at respektere ydelsen af hospitalstjenester«.

Obama og hans ligesindede britiske aktiver i Saudi Arabien har nu bombet et LuG-hospital i Afghanistan og to i Yemen.

Tidl. italienske generalstabschef Arpino: Kun Obama kan tro, at russerne er ved at tabe

8. januar 2016 – General i det italienske luftvåben Mario Arpino, tidl. generalstabschef og kommandør for det italienske luftvåbenkontingent i Irakkrigen, skrev en artikel den 6.

januar for *Affari Internazionali*, en udgivelse fra Istituto Affari Internazionali (IAI), hvor han siger, at militæksperter i Syrien ser noget helt andet end den propaganda, der udbredes af det Hvide Hus. "Hvis Obama tror, at Putin trækker Rusland ind i et fremtidigt syrisk hægedynd, forekommer det billede, der slår eksperter – hvilke beviser også deles privat af embedsfolk i regeringer og NATO – i det mindste for indeværende, at være helt anderledes."

"Missionen er militært velorganiseret, drevet med effektive ressourcer og relaterede kommando- og kontrolsystemer, og opererer ud fra veldefinerede taktiske mål. Strategien ligger også godt på linje med de langfristede mål, der netop er blevet annonceret af Vladimir Putin med hans nye nationale strategiplan: '... Ruslands prioritet er at bekræfte sin status som en global magt på højeste niveau.' Altså, ingen tilbagetrækning. Henvisningen til Ukraine og Syrien er temmelig klar."

Arpino siger imidlertid, at, konfronteret med den operationelle virkelighed, har "ingen plan nogensinde vist virkelig at gælde", er Rusland sandsynligvis klar over, at, på længere sigt, vil kun deployering af luft-plus-jord-styrker vise sig succesrig i Syrien; dette betyder stedfortræder- og specialstyrker.

Arpino går igennem nogle detaljer for at vise, hvordan Ruslands militære tilstedeværelse støt er blevet forøget, og hvordan Assads styrker langsomt, men sikkert, avancerer. Han citerer også analytikere, der er blevet interviewet *Moscow Times*, Yury Barmin og Vladimir Frolov.

"I mellemtiden cirkulerer der ubekræftede rygter om tilstedeværelsen af russiske T-90 kampvogne langt uden for grænserne af Latakia-området, hvor de var blevet indsat for at forsvare basen. Dette betyder ikke, at Moskva allerede intervenserer direkte på landjorden, men gør det indlysende, at luftkampagnen, der ledsager Assads og støttestyrkernes kamp på

landjorden, yderligere vil blive udvidet i fremtiden.

Det betyder, at russerne, hverken nu eller i fremtiden, har planer om en exitstrategi. Det ser ud til at være en enkeltbillet.

Barack Obama er imidlertid overbevist om, at, gennem denne fortsatte forøgelse og udvidelse, vil Rusland ende med at låse sig selv fast i et scenario som i Afghanistan. Det kan ingen udelukke. Men i øjeblikket ser det ud til, at den eneste, der er overbevist om dette, er ham.”

Foto: Mario Arpino

**Glass-Steagall vil gøre en
ende på WallStreet, City of
London**

**og, endelig, det Britiske
Imperium, og hermed faren for
krig;**

**Et nyt paradigme med den Ny
Silkevej, for genopbygning af
hele verden!**

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele

planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spilde over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Verden er på vej ned i Helvede! Kun ved at overvinde det Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellempøsten

og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål. Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.

Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan! Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes i øjeblikket kun et eneste, strategisk tiltag, der kan skabe en løsning på de forskellige kriser – den finansielle, økonomiske, flygtningerelaterede og moralske krise – og det er den kinesiske regerings tilbud om samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, på basis af en win-win-strategi. Vi må omgående gøre en ende på City of Londons og Wall Streets kasinoøkonomi, til hvis undersætter Schäuble, Spahn, Kerber og den tidligt falmende Jörg Asmussen hører, gennem den omgående vedtagelse af en bankopdelingslov i traditionen efter Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov. Og dernæst må vi have et kreditsystem som det, Tyskland havde med KfW (Kreditanstalt for Genopbygning) under genopbygningen efter Anden Verdenskrig.

Titelbillede: Forsiden til Sebastian Brants satiriske skrift, 'Narreskibet', fra 1494.

Download (PDF, Unknown)

POLITISK ORIENTERING den 7. januar 2016: Finanskrak i luften Saudi Arabien vil sætte Mellemøsten i flammer

Med formand Tom Gillesberg

Videoen er i 3 dele, som er samlet i en playliste.

Lyd:

Pensionerede amerikanske generaler kræver »En genskabelse af den russisk-amerikanske akse« fra Anden Verdenskrig

6. januar 2016 – De pensionerede generaler fra den amerikanske hær, generalløjtnant Robert Gard og brigadegeneral John H. Johns, samt tidligere præsident for Rådet for Udenrigsanliggender, Leslie Gelb, forfattede i fællesskab en artikel, »En genskabelse af den russisk-amerikanske akse« i *Foreign Policy*, tilbage den 18. dec., hvor de skriver, at

nedkæmpelsen af Islamisk Stat (ISIS) »kræver samarbejde mellem Rusland og USA« omgående. De skriver, at »USA bør erkende, at der i Syrien ikke står en leder på sidelinjen og venter på at tage over, og at Assads afsættelse i realiteten kunne føre til mere blodsudgydelse«. Regimeskift i Libyen og Irak, bemærker de, resulterede blot i »øget kaos og ødelæggelse«, og det ville blive det samme, eller værre, i Syrien.

Selvom artiklen blev udgivet for flere uger siden, giver den stadig genlyd internationalt og blev citeret i dag i en artikel i *Asia Times* af den strategiske analytiker Christina Lin, der ligeledes citerer kongresmedlem Tulsi Gabbards »forhør« af forsvarsminister Ash Carter, om faren for atomkrig, under en Kongreshøring i december.

Spændinger mellem USA og Rusland fortsætter over Krim og Georgien, atomspørgsmål og Syriens fremtidige regering, skrev generalerne, men et samarbejde mellem USA og Rusland er afgørende for at nedkæmpe ISIS. De nævner [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys møde den 14. dec. med den russiske præsident Putin og den russiske udenrigsminister Lavrov som et positivt skridt, men ikke tilstrækkeligt – det, der virkelig er brug for, er en bredere »ny detente«, der inkluderer drøftelser om atomvåben.

Zeus lever og hjemsøger Jorden

Leder fra LaRouchePAC, 6. januar 2016:

Nedstigningen til barbarisme i dag er ikke begrænset til

nationerne i Mellemøsten, hvor ISIS dræber folk, ofte ved halshugning, pga. af deres religiøse retning eller for at være modstandere af terroristernes regeringsomvæltninger. Dette sataniske, morderiske had til menneskeheden dominerer i stigende grad Europas, Sydamerikas og også USA's daglige praksis.

Efter terroristernes angreb i San Bernardino, dækkede præsident Obama over dem, der havde orkestreret dette angreb, præcis, som han fortsat mørklægger saudierne orkestrering af angrebet den 11. september [2001] ved at nægte at frigive de 28 sider af Kongressens rapport, der afslører saudierne rolle i denne handling. I dag fældede Obama tårer, mens han udvidede denne mørklægning, ved at lade som om, hans foreslåede, mindre begrænsninger af våbensalg på en eller anden måde ville få indflydelse på sådanne terrorangreb, endda samtidig med, at Obama er ved at arrangere salget af massive, dødbringende våben til saudierne, for at fortsætte slagteriet af Yemens befolkning, og for at de kan fortsætte deres bevæbning af ISIS og de mange grene af al-Qaeda. Zeus ville være stolt af præsidentens drabsrate.

I Tyskland på Nytårsaften, mens befolkningen fejrede foran den storslåede Kölnerdom, omringede en bande bestående af omkring 1.000 mænd, for det meste med arabisk eller afrikansk udseende, mindst 90 kvinder og røvede dem, krænkede dem seksuelt eller voldtog dem endda, i næsten fire timer, fuldt synligt, men tilsyneladende uden, at politiet opdagede det, og hvor nyheden først nåede ud til offentligheden efter fem dage.

Lyndon LaRouche bemærkede, at, ligesom det britiske monarkis kontrol over de saudisk-sponsorerede terroroperationer i hele verden er blevet klart dokumenteret af *EIR* igennem mange år, må man erkende, at kun dette samme, britiske monarki har kapaciteten til, og hensigten om, at orkestrere en sådan grusomhed. Man må forvente, som det også var Dronningens hensigt, at flygtninge fra de folkemorderiske »regimeskiftkrige« i Libyen og Syrien (krige, der som sådan også blev

lanceret af briterne og deres skakbrik Obama) vil få skylden for grusomheden og således anstifte mere etnisk raseri og had i hele Europa.

Og Satans rolle i selve Det forenede Kongerige ligger i stigende grad åben for alle, der har deres øjne, og deres sind, åbne. Det blev i dag afsløret, at briterne har pålagt deres udenrigsministerium at tage skridt til at fordømme anvendelsen af dødsstraf i de lande, hvor den stadig praktiseres – alle sådanne nationer undtagen, vel at mærke, Saudi Arabien, briternes og Obamas barbariske, »nære allierede«. Pyt med, at saudierne netop har henrettet 47 mennesker, inklusive deres lands førende shiamuslimske medlem af præsteskabet, for forbrydelsen at tilhøre den shiamuslimske trosretning, og således muligvis vil udløse en sekterisk krig uden fortilfælde i hele regionen. Den saudiske metode med at halshugge deres ofre er kun en af de wahhabi-praksisser, der deles af saudierne og deres ISIS-skabelse.

Eller bemærk, at den britiske premierminister Cameron i denne uge retfærdiggjorde den britiske aftale med saudierne i 2013 for at gøre det Saudiske Kongedømme til medlem af FN Menneskerettighedsråd. Under pres omkring denne aftale fra en interviewer, der gik i detaljer med de barbariske overgreb på menneskerettigheder i Saudi Arabien, busede det ud af Cameron: »Vi er afhængige af saudierne for afgørende efterretnings- og sikkerhedsinformation, og det er grunden.« Endnu engang, så er Zeus stolt af sine sataniske børn.

Obama, der stolt udarbejder sin ugentlige »drabsliste« for dronemord på amerikanere og andre, må omgående fjernes fra embedet, hvis verden skal overleve. Når satanisme først tager over på denne måde, kan civilisationer ikke overleve ret længe. Nu, hvor de europæiske og amerikanske banksystemer er ved at falde fra hinanden, vil død gennem økonomiske midler brede sig eksponentielt, hvis Obamas planlagte globale krig mod Rusland og Kina ikke udsletter menneskeheden først.

Løsningerne er forhånden. USA og Europa må gøre en ende på Det britiske Imperium én gang for alle, og sammen med Rusland og Kina lancere en ny, international renæssance, baseret på menneskehedens fælles mål. Afgørelsen ligger hos dig.

Foto: Saudi Arabiens Kong Abdullah som gæst i Det Hvide Hus, 2010.